

Capitolul I. Definire și caractere juridice

§1. Cale extraordinară de atac

I. Contestație în anulare. Condiții de admisibilitate

Examinând motivele contestației în anulare, rezultă că, în principal, contestatorul este nemulțumit de soluția pronunțată în recurs, nefiind de acord cu aceasta și cu motivarea instanței în sprijinul hotărârii date, el reiterând, de fapt, în cea mai mare parte, motivele invocate deja pe calea recursului.

Or, contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute de lege, textele care o prevăd fiind de strictă interpretare. Pe această cale se urmărește repararea greșelilor materiale evidente privind actele de procedură. Prin ea, se tinde la anularea unei hotărâri irevocabile, nu pentru că judecata nu a fost bine făcută în fond, ci pentru că s-au săvârșit erori materiale în legătură cu anumite forme procedurale.

Sediul materiei îl constituie dispozițiile art. 317-318 C. proc. civ., ce prevăd strict și limitativ motivele pentru care hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare.

Față de cele arătate, se constată că, în speță, motivele invocate de contestator nu cad sub incidența prevederilor art. 317 C. proc. civ., ce reglementează ipotezele în care procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii sau când hotărârea a fost dată de judecători cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.

Motivele invocate nu pot forma nici temei pentru o eventuală aplicare a dispozițiilor art. 318 C. proc. civ., dezlegarea dată nefiind rezultatul unei greșeli materiale în sensul ce a fost arătat.

*C.S.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 1451 din 25 aprilie 2000, în Legalis*

2. Finalitatea căii de atac extraordinare a contestației în anulare. Invocarea neregularității comunicării hotărârii instanței de apel

Pe calea contestației în anulare, contestatoarea recurentă reiterează apărările și probele prezentate în combaterea excepției tardivității recursului, susținând că instanța trebuia să primească cererea sa pentru înscrierea în fals și să suspende judecarea cauzei, înaintând înscrisul procurorului.

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, admisibilă numai în cazurile limitativ arătate de art. 317 C. proc. civ. și art. 318 C. proc. civ.

Finalitatea acesteia constă în anularea hotărârii instanței de recurs, dacă la pronunțarea ei nu s-au observat neregularitățile actelor de procedură ori dacă soluția pronunțată este rezultatul unei erori materiale evidente. Or, prin motivele invocate, contestatoarea nu se încadrează în cerințele textului art. 317 și art. 318 C. proc. civ. ci tinde la reanalizarea argumentelor și probelor aduse în combaterea excepției tardivității recursului, ceea ce nu este permis pe calea contestației în anulare.

Împrejurarea că instanța nu a primit cererea de înscriere în fals împotriva înscrisului constând în dovada de comunicare a hotărârii și că recurentul a formulat plângere penală împotriva agentului procedural nu are nici o relevanță în calea de atac a contestației în anulare, în condițiile în care aceste aspecte au fost avute în vedere de instanța de recurs.

Cât privește motivul referitor la lipsa mențiunii privind numărul apartamentului din dovada de comunicare a hotărârii recurate, Curtea reține că, recurenta a avut posibilitatea de a invoca această neregularitate în cadrul recursului, cu ocazia dezbaterilor asupra excepției tardivității.

Cum nu a valorificat acest motiv în recurs, invocarea acestuia pentru prima dată în cadrul contestației în anulare este afectată de un fine de neprimire ce decurge din aplicarea principiului potrivit cu care nu se poate folosi o cale de atac extraordinară când s-ar fi putut folosi calea de atac ordinară.

*C.A. Galați, Secția comercială, maritimă și fluvială,
decizia nr. 7/R din 7 ianuarie 2008, în Jurindex*

3. Contestație în anulare. Condiții pentru a putea fi promovată în temeiul art. 317 pct. 1 C. proc. civ.

Potrivit dispozițiilor art. 317 pct. 1 C. proc. civ., hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare dacă motivul nu a putut fi indicat pe căile ordinare de atac, când procedura de chemare a părții pentru ziua când s-a judecat pricina nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii.

Din condițiile imperative de text rezultă că această cale extraordinară de atac este pusă la dispoziția părților pentru repararea neregularităților evidente privind actele de procedură, urmărindu-se anularea hotărârii, nu pentru motivele de fond, ci pentru săvârșirea unor erori materiale în legătură cu citarea.

Or, în cauză, nu se invocă neregularitatea procedurii de citare cu autoritatea tutelară de pe lângă Consiliul local, ci însăși calitatea procesuală a acesteia, susținându-se că un organ cu astfel de atribuții era îndreptățit și obligat să participe la judecată. Incontestabil, un astfel de incident care putea și trebuia să fie invocat pe căile ordinare de atac, fiind în strânsă legătură cu administrarea probelor, nu poate conduce la desființarea hotărârii pe calea contestației în anulare.

*C.S.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 236 din 4 februarie 1993, în Legalis*

§2. Cale de retractare a unei hotărâri de către instanța care a pronunțat-o

4. Retractarea hotărârii date în recurs în cazurile prevăzute de art. 318 C. proc. civ. Imposibilitatea rediscutării fondului recursului

Textul art. 318 C. proc. civ. dă posibilitatea retractării hotărârilor date în recurs, în cazul săvârșirii unor erori materiale sau atunci când instanța omite să se pronunțe asupra unor motive de casare.

Reclamantii se prevalează de prima ipoteză a textului.

Eroarea materială în sensul dispoziției legale amintite nu reprezintă însă o simplă greșală, într-o accepțiune comună, ci are o semnificație specială, juridică, prin aceea că nu poate fi altceva decât o eroare evidentă în legătură cu aspecte formale, procesuale ale judecății recursului. Greșelile instanței de recurs care deschid calea contestației

în anulare nu pot fi oricum unele de judecată, pentru că a le admite ar însemna acceptarea recursului la recurs, ceea ce în sistemul nostru de drept este inadmisibil. Or, în speță, contestatorii invocă tocmai asemenea pretense greșeli de judecată în legătură cu refuzul unui termen pentru apărare și nerespectarea unor prevederi ale legii și urmăresc direct rediscutarea fondului recursului.

Cum o astfel de ipoteză nu intră în conținutul tezei I a art. 318 C. proc. civ., Curtea urmează să se pronunțe în sensul respingerii.

C.A. Suceava, decizia nr. 131 din 2 aprilie 2008, în Jurindex

5. Contestația în anulare, cale de retractare, iar nu de reformare a soluției atacate

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, admisibilă numai în cazurile limitativ enumerate de lege, fiind de strictă interpretare.

Astfel, potrivit art. 318 C. proc. civ., hotărârile instanțelor de recurs pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul din motivele de modificare sau de casare.

Prima ipoteză are în vedere erori materiale evidente referitoare la aspectele formale ale judecării recursului.

Dar, pe această cale nu se pot valorifica greșeli de judecată cum sunt cele privind aprecierea probelor sau interpretarea unor dispoziții legale, întrucât contestația în anulare nu implică reexaminarea fondului sau reaprecierea probelor.

În speță, contestatoarea invocă greșeli materiale ale Tribunalului Târgu Mureș și Curții de Apel Târgu Mureș și care nu pot fi motive de anulare a hotărârii instanței de apel. De asemenea, contestatoarea este nemulțumită de soluția curții de apel pretinzând că aceasta a luat în considerare motive din apelul pârâtei și nu a ținut seama de probele administrate. Or, contestația trebuia să vizeze hotărârea instanței de recurs și nu a altor instanțe.

Nici cerințele tezei a II-a a art. 318 C. proc. civ. nu sunt întrunite în cauză, deoarece instanța de recurs a analizat în mod grupat criticile formulate și a avut în vedere toate susținerile formulate de reclamantă.

Chiar dacă soluția instanței de recurs ar cuprinde greșeli de judecată pe fond, ele nu pot fi îndreptate pe calea contestației în anulare,

deoarece aceasta este o cale de retractare, iar nu de reformare a soluției atacate.

În consecință, contestația a fost respinsă ca nefondată, nefiind îndeplinite condițiile art. 318 C. proc. civ.

*C.S.J., Secția comercială, decizia nr. 2382
din 2 aprilie 2002, în Legalis*

6. Contestație în anulare. Critici care vizează incompatibilitatea completului care a judecat contestația în anulare precedentă. Inadmisibilitate

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac de retractare, prin care se cere însăși instanței care a pronunțat hotărârea atacată, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, să își desființeze propria hotărâre și să procedeze la o nouă judecată.

Articolul 317 C. proc. civ. prevede între cele două motive de contestație în anulare și pe acela referitor la faptul că hotărârea a fost dată de judecători cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.

Criticile contestatorului vizează, în principal, incompatibilitatea completului care a judecat contestația în anulare și care ar fi avut aceeași componență ca și cel care a soluționat recursul.

Însă, motivul prevăzut de art. 317 pct. 2 C. proc. civ. nu poate fi utilizat pentru invocarea încălcării normelor referitoare la incompatibilitate, deoarece acestea, chiar dacă sunt așezate de legiuitor în Cartea I a codului, intitulată „Competența instanțelor judecătorești”, sunt norme de organizare judecătorească, iar nu de competență.

Criticile referitoare la modul de judecată a cererilor de suspendare a executării silite pe durata soluționării contestației în anulare și de ajutor public judiciar și la aplicarea principiului priorității dreptului comunitar în raport de normele de drept interne nu pot fi analizate în cadrul acestei căi de atac de retractare, neputând fi încadrate în prevederile art. 317 C. proc. civ.

Mai mult, aceste critici privesc preținse greșeli de judecată ale completului care a soluționat contestația în anulare și nu pot fi analizate de către Curte, întrucât contestația în anulare ar deveni o cale extraordinară de atac, mai rea decât recursul la recurs, care, cel puțin, s-ar adresa unei instanțe superioare.

Față de cele ce preced, s-a respins contestația în anulare și s-a menținut decizia atacată.

*C.A. Iași, Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie,
decizia nr. 202 din 15 mai 2009, nepublicată*

7. Retractarea hotărârii pentru repararea unor nereguli procedurale. Imposibilitatea examinării justetei soluției pronunțate

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac de retractare admisibilă numai în cazurile – expres și limitativ arătate în art. 318 alin. (1) C. proc. civ. – și prin ea se tinde la anularea unei hotărâri irevocabile nu pentru că judecata nu a fost bine făcută, ci pentru că s-au săvârșit erori materiale în legătură cu anumite forme procedurale, Curtea apreciind că o contestație în anulare nu poate fi întemeiată pe motive ce puteau fi invocate în calea ordinară a recursului, deoarece imposibilitatea invocării lor în cadrul căii ordinare a recursului reprezintă o condiție esențială pentru admisibilitatea contestației în anulare, astfel că dispozițiile art. 318 alin. (1) – teza I și II – C. proc. civ. nu sunt incidente în prezenta cauză, impunându-se deci respingerea acestei contestații în anulare, deoarece instanța de recurs nu a comis nici o greșeală materială și nici nu a omis să examineze vreun motiv de modificare sau casare.

Așadar, textul legal în materie, care prevede admisibilitatea unei contestații în anulare – art. 318 alin. (1) C. proc. civ. – este de strictă interpretare, prin această cale extraordinară de atac (de retractare), urmărindu-se doar repararea unor nereguli procedurale, în afară însă a problemelor de fond legate de probe administrate și a stării de fapt la care se referă litigiul, instanța de recurs nefiind ținută să răspundă separat la fiecare dintre argumentele invocate în dezvoltarea unui motiv de recurs, ci este îndreptățită să le grupeze pentru a răspunde la motivele de recurs, printr-un considerent comun, cum a procedat just instanța de recurs. Anularea unei decizii de recurs, în temeiul tezei II a art. 318 C. proc. civ. nu poate fi dispusă decât dacă instanța de recurs nu a cercetat de loc, adică sub nici un aspect, una din criticile formulate în recurs, ceea ce evident nu este cazul acestei spețe și nici lipsa de claritate a considerentelor deciziei de recurs nu justifică anularea ei, prin procedura contestației în anulare cum s-a mai arătat,

în principiu, nerealizându-se un control judiciar asupra unei judecăți anterioare.

Așa fiind, în raport de considerentele ce preced și cum motivele invocate în prezenta contestație în anulare nu sunt întemeiate, în temeiul dispozițiilor articolelor precitate, Curtea o va respinge ca atare. Această cale extraordinară de atac nu poate constitui un mijloc de reformare a unei hotărâri date în recurs, deoarece instanța este ținută să verifice numai dacă există vreunul din motivele limitativ prevăzute de lege, mai sus indicate, și nu poate să examineze justetea soluției pronunțate în cauză, legiuitorul neurmărind să deschidă părților calea recursului la recurs care să fie soluționat de aceeași instanță, sub motivul greșitei stabiliri a stării de fapt și a unei eronate aprecieri a probelor administrate.

*C.A. Timișoara, Secția civilă, decizia nr. 81
din 31 ianuarie 2008, în Jurindex*

8. Contestație în anulare. Admisibilitate. Omisiunea cercetării unui motiv de casare. Înțeles

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute de lege, prin care se urmărește anularea unei hotărâri definitive, dacă la pronunțarea ei nu s-au observat neregularitățile actelor de procedură ori dacă soluția este rezultatul unei erori materiale evidente (art. 317 și 318 C. proc. civ.).

Prevederea cuprinsă în art. 318 C. proc. civ., potrivit căreia o hotărâre dată în recurs poate fi retractată dacă a fost rezultatul unei greșeli materiale, se referă la erori materiale evidente, în legătură cu aspectele formale ale judecății recursului, cu respingerea greșită a unui recurs tardiv, anularea greșită ca netimbrat sau ca făcut de un mandatar fără calitate și altele asemănătoare, pentru verificarea cărora nu este necesară reexaminarea fondului sau reaprecierea probelor.

Prin urmare, greșelile instanței de recurs care pot deschide calea contestației în anulare sunt greșeli de fapt, și nu greșeli de judecată, de apreciere a probelor ori de interpretare a dispozițiilor legale.

În cazul în care contestația în anulare privește și omisiunea examinării unui motiv de casare, aceasta nu înseamnă că pot fi repuse în discuție pe această cale motivele de casare care au format obiect de preocupare pentru instanța de recurs, chiar dacă soluția pronunțată ar fi rezultatul unei greșite aprecieri a probelor sau aplicării legii.

Astfel, contestația în anulare nu constituie un mijloc de reformare a unei hotărâri, chiar și greșite, date în recurs, întrucât este ținută să verifice numai dacă există vreunul din motivele limitativ prevăzute de lege și nu poate să examineze justetea soluției pronunțate.

*C.S.J., Secția comercială, decizia nr. 2311
din 9 mai 2000, în Legalis*

9. Contestație în anulare. Inadmisibilitatea repunerii în discuție a unor probleme de fond ce au fost soluționate de către instanța de recurs

Contestația în anulare specială este o cale de atac extraordinară, de retractare, ce se poate exercita în cazurile anume prevăzute de art. 318 C. proc. civ.

Această cale de atac nu poate fi exercitată pentru remedierea unor greșeli de judecată, respectiv de apreciere a probelor, de interpretare a unor dispoziții legale de drept substanțial sau procedural. Contestația în anulare se înfățișează ca o cale de atac extraordinară de retractare, creată de lege numai pentru remedierea unor greșeli materiale, nu și pentru reformarea unor greșeli de fond. Greșelile materiale trebuie apreciate în raport cu datele existente la dosarul cauzei la data pronunțării hotărârii, deoarece numai în acest mod se poate hotărî dacă dezlegarea dată recursului este sau nu rezultatul unei greșeli materiale.

Dispozițiile legale ale art. 318 C. proc. civ. au un câmp limitat de aplicare, astfel că ele trebuie să fie interpretate, în toate cazurile, în mod restrictiv, pentru a nu deschide în ultimă instanță calea unui veritabil recurs.

Fiind o cale de retractare și nu de cenzură judiciară, contestația în anulare nu poate fi exercitată pentru alte motive decât ele prevăzute de lege, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor probleme de fond ce au fost soluționate de instanță și care s-a pronunțat asupra motivelor de casare invocate de parte.

Față de considerentele prezentate s-a reținut că, deși s-au invocat dispozițiile art. 318 C. proc. civ. nu sunt întrunite cerințele prevăzute de acest text și s-a respins contestație în anulare formulată.

*I.C.C.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 453 din 22 ianuarie 2007, www.scj.ro*

10. Contestație în anulare. Cazurile în care instanța își poate retracta propria hotărâre

Contestația în anulare fiind o cale de atac extraordinară, în retrac-tare, se exercită numai în cazurile limitativ prevăzute de art. 317 și 318 C. proc. civ.

Dispozițiile art. 317 alin. (1) C. proc. civ. se referă la unul din cazurile în care instanța își poate retracta hotărârea ce a pronunțat, și anume atunci când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii.

Trecând la analiza acestui temei al contestației, se reține că, pentru termenul din 18 februarie 1993, când s-a judecat recursul extraordinar, nu numai că pârâțul a fost citat dar s-a înfățișat în instanță, personal și asistat de avocat, care și-a asigurat o apărare calificată.

În atare situație, contestația în anulare sub aspectul arătat, urmează a fi respinsă.

*C.S.J., Secția civilă și de proprietate intelectuală,
decizia nr. 89 din 14 iunie 1993, în Legalis*

§3. Desființarea hotărârii numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege

11. Contestație în anulare. Admisibilitate

Potrivit legii, contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, admisibilă numai în cazurile limitativ arătate de art. 317 C. proc. civ. (lipsa procedurii și necompetența instanței) și art. 318 C. proc. civ. (când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale și omiterea din eroare de a examina vreunul dintre motivele de casare). Ea tinde la anularea unei hotărâri definitive, nu pentru că judecata nu a fost bine făcută în fond, ci pentru că s-au săvârșit erori materiale în legătură cu anumite forme procedurale.

Față de petitul cererii, critica formulată de contestatoare nu poate fi încadrată în nici unul din textele invocate, care se referă la erori materiale evidente, în legătură cu aspecte formale ale judecării recursului, cum ar fi respingerea unui recurs, ca tardiv sau ca insuficient timbrat, deși la dosar se găsesc dovezi din care rezultă că a fost depus în termen sau că a fost legal timbrat, pentru verificarea căroră nu este necesară o reexaminare a fondului sau o reapreciere a probelor.

Față de considerentele prezentate se constată că nu sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 318 C. proc. civ., astfel încât contestația în anulare a fost respinsă ca nefondată.

*C.S.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
decizia nr. 1139 din 20 martie 2003, în Legalis*

12. Constație în anulare. Inadmisibilitate. Critica moti-vării deciziei de recurs

În conformitate cu dispozițiile art. 318 C. proc. civ. „hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admițându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerce-teze vreunul din motivele de modificare sau casare”.

Nu poate face obiectul contestației în anulare motivarea deciziei pronunțate în recurs, pe care contestatorul o apreciază neconvingă-toare și nesustținută de probe, situație care excede însă cazurilor limi-tativ și expres prevăzute de lege pentru care se poate formula contes-tație în anulare.

*I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal,
decizia nr. 1519 din 8 martie 2005, în Legalis*

13. Constație în anulare. Motive

Potrivit dispozițiilor art. 318 C. proc. civ., hotărârile instanțelor de recurs pot fi atacate cu contestație în anulare când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admițându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul din motivele de casare.

În cauză, instanța de recurs a analizat toate motivele de casare invocate, dar nu a fost invocată ca motiv de casare acordarea de *plus petita*, motiv invocat în contestație, dar neprevăzut în dispozițiile art. 318 C. proc. civ.

În atare situație, se reține că pe calea contestației în anulare se poate ajunge la desființarea hotărârii atacate numai în cazurile limi-tativ enumerate de lege, în art. 317 și 318 C. proc. civ.

Cum în soluționarea recursului instanța de recurs a analizat corect toate motivele de casare, fără a omite – din greșeală – să cerceteze

vreunul din aceste motive, contestația în anulare a fost respinsă ca nefondată.

*C.S.J., Secția comercială, decizia nr. 737
din 21 mai 1996, în Legalis*

14. Contestație în anulare. Condiții de admisibilitate

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, de retrac-tare, prin care se cere însăși instanței care a pronunțat hotărârea ata-cată, să-și desființeze propria hotărâre și să procedeze la o nouă jude-cată, dar numai în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, respectiv art. 317 și 318 C. proc. civ.

Or, motivul invocat de contestatoare, respectiv obținerea ulterioară a titlului ei de proprietate și suprapunerea celor două titluri pentru suprafața de teren ce a fost supusă deja judecătii, nu constituie motiv de contestație în anulare, cazurile în care se poate uza de această cale de atac fiind expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Cum, în realitate, contestatoarea a dorit reluarea pe fond a judecătii într-o cale extraordinară de atac – lucru ce nu este posibil – contestația a fost respinsă ca nefondată.

*C.A. Suceava, decizia civilă nr. 63 din 27 ianuarie 2004,
în C.A. Suceava, Buletinul Jurisprudenței. Culegere de practică
judiciară pe anul 2004, Ed. Lumina Lex, București, 2006, p. 114*

15. Contestație în anulare. Recurs nul. Invocarea nete-meinicii deciziei pronunțate în recurs

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, de retrac-tare, prin intermediul căreia părțile sau procurorul pot obține desfiin-țarea unei hotărâri judecătorești în cazurile expres și limitativ prevă-zute de lege. Ea poate fi exercitată în scopul retractării hotărârii jude-cătorești pronunțate cu nesocotirea unor norme procedurale, iar nu și pentru netemeinicie.

Contestatorul, deși în drept a invocat toate textele ce reglemen-tează contestația în anulare – art. 317, 318 și 319 C. proc. civ. – în fapt nu invocă niciunul din motivele expres și limitativ prevăzute de lege, nu invocă nesocotirea unor norme procedurale, ci doar aprecierea eronată a probelor din dosar.

În speță, prin decizia civilă nr. 310 din 3 septembrie 2008 a Curții de Apel Iași, s-a constatat nul recursul declarat de D.G. împotriva deciziei civile nr. 239 din 31.03.2008 a Tribunalului Iași, deoarece și prin recurs s-au invocat doar motive de netemeinicie, respectiv apreciere eronată a probelor, motive ce nu erau prevăzute de art. 304 pct. 1 -9 C. proc. civ.

Cum contestatorul invocă greșeli de judecată și nu nesocotirea regulilor procedurale sau greșeli de fapt, respectiv invocă aprecierea greșită a probelor și de aici interpretarea greșită a dispozițiilor legale privind dreptul său de moștenire, prezenta contestație nu poate fi primită, nefiind incident niciunul din cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 317 și 318 C. proc. civ.

C.A. Iași, Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, decizia nr. 122 din 25 martie 2009, nepublicată

16. Contestație în anulare. Nerespectarea principiului oralității dezbaterilor. Inadmisibilitate

Analizând susținerile din contestația în anulare, în raport cu art. 317-318 C. proc. civ., texte ce sunt de strictă interpretare, se constată că, în fapt, contestatorul nu a invocat niciuna din soluțiile ce pot constitui motive de contestație în anulare.

În speță, contestatorul invocă încălcarea principiului oralității dezbaterilor de către instanța supremă, prin aceea că i s-a interzis mandatarului său să pună concluziile orale pe motiv că nu are studii juridice, cerință prevăzută de art. 68 C. proc. civ.

Deci, contestația în anulare se respinge.

C.S.J, Secția contencios administrativ, decizia nr. 851 din 2 noiembrie 1994, în C. Crișu, Șt. Crișu, Repertoriu de practică și literatură juridică, Ed. Argessis, Curtea de Argeș, 1998

17. Contestație în anulare întemeiată pe alte motive decât cele prevăzute expres și limitativ de lege

În conformitate cu dispozițiile art. 317 alin. (1) C. proc. civ., hotărârile irevocabile pot fi atacate cu o contestație în anulare numai pentru motivele circumscrise pct. 1 și 2 și numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului, respectiv: 1. procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina,

nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii; 2. hotărârea a fost dată de judecător cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.

În art. 318 alin. (1) C. proc. civ. se stipulează că hotărârile irevocabile ale instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu o contestație în anulare și atunci când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

Având regimul juridic al unei căi extraordinare de atac, contestația în anulare nu poate determina anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile, purtând așadar atributul autorității de lucru judecat, decât pentru motivele expres și limitativ reglementate în art. 317 și art. 318 C. proc. civ., evocate mai sus.

Motivele de fapt ale prezentei contestații în anulare susținută de recurenta N.E., prin mandatar, nu pot fi circumscrise niciunui dintre motivele prevăzute de lege ca fiind de natură să susțină admisibilitatea unei contestații în anulare.

*C.A. Cluj, Secția civilă, de muncă și asigurări sociale,
decizia civilă nr. 11/RC/2008, în Jurindex*

18. Neîncadrarea motivelor invocate de contestator în cele prevăzute expres și limitativ de lege pentru exercitarea contestației în anulare. Mod de soluționare

Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retrac-tare, comună și nesuspensivă de executare îndreptată împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile date cu încălcarea anumitor norme de procedură greșite sau din cauza unor inadvertențe de ordin formal. Ea se poate exercita numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de art. 317-321 C. proc. civ.

Analizând susținerile contestatoarei în raport de textele care reglementează limitativ cazurile în care se poate exercita această cale de atac, toate de strictă interpretare, Curtea reține că motivele contestației nu se încadrează în niciuna din situațiile prevăzute expres de art. 318 C. proc. civ.

În conformitate cu dispozițiile art. 318 teza I-a C. proc. civ., hotărârile instanțelor de recurs pot fi atacate cu contestație când dezlegarea este rezultatul unei greșeli materiale.

Prevederile art. 318 C. proc. civ. nu vizează greșeli de apreciere a probelor sau de interpretare a unor dispoziții legale.

Pentru a fi admisă o contestație în anulare îndreptată împotriva unei decizii pronunțate în recurs este necesar, astfel cum a sesizat și intimata, ca eroarea materială gravă invocată de parte să privească o problemă de procedură. O atare eroare trebuie să fie evidentă, în legătură cu aspecte formale ale judecării în recurs, pentru verificarea cărora să nu fie necesară o reexaminare a fondului sau o reapreciere a probelor. Această cale de atac tinde la anularea unei hotărâri nu pentru că judecata nu a fost bine făcută, ci pentru motivele expres prevăzute de lege.

Eventuala calificare eronată a obiectului acțiunii cu consecințe imediate asupra stabilirii posibilităților reclamantei de alegere a instanței competente din punct de vedere teritorial este o greșeală de judecată și nicidecum o greșeală materială în sensul art. 318 C. proc. civ.

Față de considerentele expuse rezultă că în cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 318 C. proc. civ., contestația în anulare urmând a fi respinsă, ca nefondată.

*C.A. Galați, Secția comercială, maritimă și fluvială,
decizia nr. 697/R din 22 septembrie 2008, în Jurindex*

19. Motive expres și limitativ prevăzute de art. 318 C. proc. civ. Imposibilitatea extinderii lor

Contestația în anulare specială este o cale extraordinară de atac ce se poate exercita numai în prezența unuia din motivele expres prevăzute de art. 318 C. proc. civ. Aceste motive nu pot fi extinse deci prin analogie la alte situații decât cele vizate în mod expres.

Motivul invocat de către contestatoare vizează așadar situația când dezlegarea dată recursului este rezultatul unei greșeli materiale. Legea are în vedere însă tocmai acele greșeli formale care sunt în legătură cu examinarea recursului.

Față de argumentele contestatoarei, se va reține încă că nu ne aflăm în fața unor greșeli materiale, formale, săvârșite de instanța de recurs, ci contestatoarea invocă practic greșeli de judecată, față de argumentația instanței, de interpretare a unor dispoziții legale, respectiv de apreciere făcute în motivarea deciziei luate. Nu pot fi reținute ca fiind greșeli materiale argumentele folosite de instanță și nici faptul că aceasta ar fi invocat din oficiu o anumită problemă, când de

fapt instanța de recurs și-a motivat soluția de admitere a recursului, vis-à-vis de aplicarea greșită a Legii nr. 7/1996, de către instanțele anterioare.

În consecință, reținând că pe această cale extraordinară de atac de retractare nu se pot reforma eventuale greșeli de fond, Curtea, potrivit art. 318 C. proc. civ., a respins contestația în anulare ca nefondată.

C.A. Bacău, Secția civilă, cauze minori, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale, decizie nr. 634/2008, în Jurindex

20. Contestație în anulare. Condiții de admisibilitate. Caracterul strict și limitativ al situațiilor de admisibilitate a unei contestații în anulare

Analizând contestația în anulare, în raport de prevederile art. 317 și 318 C. proc. civ., Curtea constată că aceasta este nefondată.

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, admisibilă numai în cazurile limitativ arătate de art. 317 C. proc. civ., respectiv lipsa procedurii de citare și incompetența instanței, și art. 318 C. proc. civ., respectiv existența unei greșeli procedurale și omisiunea analizării unui motiv de recurs. Contestatorul nu a specificat motivele contestației în anulare, astfel cum sunt reglementate prin dispozițiile art. 317 și 318 C. proc. civ. și, din verificarea actelor și lucrărilor dosarului, se constată că nu sunt îndeplinite cerințele art. 317 C. proc. civ., în sensul că, la judecarea recursului, contestatorul a fost prezent, fiind legal citat, instanța fiind competentă să soluționeze cauza conform dispozițiilor Legii nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și a art. 3 pct. 3 C. proc. civ.

Totodată, se constată că nu sunt îndeplinite cerințele art. 318 C. proc. civ., nefiind înregistrate greșeli materiale în cuprinsul deciziei contestate care să prevadă existența unor probleme de procedură și, totodată, nu se poate reține nici omisiunea analizării unui motiv de recurs, nespecificat, de altfel, nici de contestator, cauza fiind analizată sub toate aspectele, conform art. 304¹ C. proc. civ. Față de cele reținute, nefiind îndeplinite cerințele art. 318 și 319 C. proc. civ., contestația în anulare a fost respinsă ca nefondată.

*C.A. Suceava, decizia nr. 29 din 13 ianuarie 2009,
www.portal.just.ro*